

Pienet lehdet

Otto Sinisalo

Taas voidaan todeta vääräksi stereotypia omakustanteista pelkkänä omaelämäkerrallisena terapiana. Tämänkertaiseenkin otantaan mahtuu politiikkaa, poikain mankkaa ja psykodraamaa. Sekä tietysti omaelämäkerrallista pohdiskelua, mutta miksipä ei? Usein parhaat aiheet löytyvät läheltä.

Omakustanteita voi lähettää arvioitavaksi osoitteeseen:

Otto Sinisalo
Hietalahdenkatu 4 3b
00180 Helsinki

Pienlehtipalstalle voi myös lähettää kysymyksiä ja palautetta sähköpostitse osoitteeseen

otto.sinisalo@welho.com

©Jyrki Nissinen

Jyrki Nissinen seuraa Borgtron-mutanttien kammottavia elämänavaiheita.

Jyrki Nissinen: Borgtron
tunteiden_tulkki@hotmail.com

Niin Jyrki Nissisen sarjakuvissa kuin hänen otteessaan pienkustantajana on hurmaavaa luovaa hulluutta. Sen sijaan että tekisi yhden omakustannelehden, Nissinen myy Borgtronia neljän lehden vuosikertana ja järjestää vieläpä avajaisklubin lanseeratakseen julkaisunsa.

Esimerkillisen ulkosarjakuvallisuuden ohella myös itse julkaisu on mainio. Nissiselle tuttu absurdi ote on tallella, vaikka tällä kertaa seurataankin edellisistä julkaisuista poiketen pitkälti yhden hahmon edesottamuksia. Nissinen kuvaa Borgtron-mutanttien surrealistisen kammottavaa elämää lapsuudesta alkaen tasapainotelle hykerryttävästi täydellisen älyvapauden ja nokkelasti rakennettujen vitsien välillä. Kaiken kaikkiaan hieno aloitus sarjalle.

Reima Mäkinen: Erogurugaro 1-2
<http://www.nic.fi/~kuvagra/sarjakuva/>

Veteraanipiirtäjä Reima Mäkinen ottaa haltuun mangakliseet uusissa pienlehdissään. Erogurugarot ovat niin sanottuja 24 tunnin sarjakuvia, nopeasti piirrettyjä ideoituja kokonaisuuksia. Mahdollisesti tästä johtuen Mäkinen ote niin piirrokseen kuin tarinoihinkin on riemastuttavan rento. Silti lehdet ovat täynnä jujuja: Mäkinen piikittelee mangakonventioille ja japanilaista sarjakuvaa ympäröiville asenteille nokkelasti ja hengästyttävällä tahdilla.

Aidosti hauskaa, pidäkkeetöntä sarjakuvaa!

Kaltsu Kallio, Christer Nuutinen: Jörkka
joerkka@gmail.com

Jörkka on kovin jakomielitautinen julkaisu. Siinä kaksi kokenutta sarjakuvataiteilijaa yhdistävät voimansa erinomaiseksi omakustannelehdiksi.

Nuutinen piirtää ohutuivaista, pohdiskelevaa sarjakuvaa, keskittyen tunnelmiin ja abstraktimpiin ajatelmiin. Kallio puolestaan tekee paksuviivaista, suorakaista ihmissuhdehuumoria. Molemmat ovat mainioita tahoillaan, mutta vaikka kahden erilaisen tekijän kontrasti on kiinnostava, ei siitä saada kokonaisuuteen varsinaisesti mitään lisää. Jörkka voisi

Reima Mäkinen Erogurugaro.

Jörkka: Kaltsu keittiössä.

yhä hyvin olla kaksi eri lehteä. Lehden sarjakuvien laatua ei kuitenkaan käy kiistäminen. On aina ilo nähdä ammattilaisia elementissään.

A. Viitasaari: Kurkut suoriksi pahatieto@luukku.com

Kurkut suoriksi on omakustannesarjakuvaksi harvinaisuus. Viitasaaren albumikokoinen lehti on poliittinen satiiri, jonka terä on suunnattu EU:ta ja sen byrokratiaa vastaan. Sivaltaapa Viitasaari myös laajemmin eurooppalaista kulttuuria ja globalisoituvaa taloutta. Osansa saavat niin nykyaikaan heitetty

Adam Smith kuin Silvio Berlusconi. Viitasaaren tarinointi on hyvinkin tajunnanvirtamaista. Tyylivalinta ei parhaalla mahdollisella tavalla sovi paikoin melko poleemiseenkin satiiriin. Tyyli-ristiriidan vuoksi juttujen kärki hukkuu toisinaan. Kurkut suoriksi on kuitenkin kunnianhimoinen ja etevästi rakennettu. Pienet tekstipätkät rytmittävät kokonaisuutta hyvin.

Pasi Pikkarainen: Luovutus karl.mundt@netti.fi

Pasi Pikkarainen jatkaa identiteetin ja mielen pirstoutumisen teeman tutkimis-

ta uudessa sarjakuvassaan. Kuten aiemmassa Hajoaminen- kustanteessa, Luovutuksenkin keskiossa on mies, jonka turvallinen arki tuhoutuu stressin, menneisyyden painon ja mielisairauden risti-paineessa. Pikkarainen kuvittaa liikaa näkevän lastensuojeluviranomaisen perikadon yhdistelemällä pitkäköjä tekstipätkiä sarjakuvallisiin elementteihin. Luovutuksen värikuvituksessa on tiettyä ekspressionistista otetta. Sarjakuva ei ole helppo: lehti on kaunis, mutta Pikkaraisen sivuissa on lopulta melko vähän sarjakuvallisuutta. Toisaalta hajanainen kerronta vertautuu hyvin keskus-henkilön hajoavaan sielunmaisemaan.

Hannele Richert: Sielun koostumus 1: Suurta filosofiaa

Hannele Richertin mahtipontisen ironisesti nimetty lehti yllättää. Richert sukeltaa jos ei omansa niin ainakin fiktiivisen itsensä pään sisään ja käy kuvittamaan erilaisia estoja, neurooseja ja pakoteita niistä. Äärimmäisen abstraktista aiheesta huolimatta Suurta filosofiaa on erinomaisen luettava.

Richertin käyttämä symboliikka aukeaa välittömästi, tekijän henkilökohtaiset tuntemukset kasvavat universaaleiksi. Mikä kiinnostavinta, Richertin teos ei toimi missään muussa muodossa kuin sarjakuvana. Suurta filosofiaa on parhaimmillaan kiehtovaa leikkiä sarjakuvan muodolla ja keinoilla.

Amina: Rakkaat sisko IX - X <http://www.rakkaatsiskot.net>

Tuotteliaan Aminin Rakkaat Siskot -sarja jatkuu tarinakokonaisuudella, jossa keskitytään kahden, aiemmin lähinnä sivurooleissa esiintyneen hahmon parisuhteeseen. Kestäkö liitto, jos pari sopii tapalevansa muitakin, vaikkakin rajoitetusti? Aminin ihmiskuvaus on vilpittönnä, paikoin jopa naiviakin. Hän ei etäännyttä, vaan kutsuu lukijat välittämään hahmoistaan. Vain paikoin Rakkaat siskot harhautuu melodraaman puolelle. Muutoin kokonaisuus etenee uskottavasti.

Amina ei piirtäjänä ole kovin valmis, mutta hänen yksinkertainen jälkensä kyllä välittää hahmojen tunnot terävästi.

